Bản sao
TTLTQG III

Chất vấn của các đại biểu Quốc hội về tiền lương tại phiên họp ngày 20.12.1991

Cám ơn đồng chí Hoan!

Bây giờ mời đồng chí Lê Văn Hoan. Xin đề nghị là các đồng chí hỏi rất gọn, chứ không nên kết hợp phát biểu ý kiến. Vâng!

Tôi xin hỏi đoàn cái này, tức là chủ phiên họp mà được Quốc hội mà đồng chí Quốc hội và Chủ tịch Quốc hội thì nêu lên là 50 cân là tối thiểu. 50 cân mà 50 cân, Chủ tịch Hội đồng Bộ trưởng nói rằng là tính toán rồi thì 45 cân là tối thiểu. Mà khi Chủ tịch Hội đồng Bộ trưởng đã nói như vậy tức là đứng trên tầm vĩ mô cả nước là có sự tính toán. Nhưng mà năm qua không thực hiện được rồi, đến bây giờ á thì như vậy là nói rằng là là quá trình đã rồi mới dần dần mới tiền lên 45 cân. Thế thì bây giờ cái trách nhiệm vấn đề này á Hội đồng Bộ trưởng đối với Quốc hội thế nào? Bởi vì cái này đã hứa trước Quốc hội mà hứa là hứa có tình toán cho nên mới nói xin giảm lại chừng đó và Quốc hội chấp nhận mà không thực hiện được thì cái trách nhiệm của Hội đồng Bộ trưởng đối với vấn đề này như thế nào? Thì chưa nói rõ chỗ đó.

Đồng chí Hà Văn Ban- Thanh Hóa.

Tôi xin hỏi cái này thôi. Như là đồng chí Hoan đã nói cái khi mà chúng ta quyết định cái tiền lương á thì đã nói cũng đồng chí Bộ trưởng Lao động cũng đã nên giải thích là ta chỉ làm được có 45 thì được. Bây giờ đồng chí lại bảo cái đấy là nền để mà phấn đấu thôi chứ không phải. Đó là chính đúng ra là khi mà Quốc hội đã quyết là phải phải thực hiện chứ. Mà từ bữa đến giờ không thực hiện được rồi cứ cứ thêm rồi cứ cứ phụ cấp dần dần. Thì tôi thấy là cái đó là không có kỷ cương. Quốc hội quyết định rồi thì phải thực hiện, nếu không thực hiện được phải báo cáo lại để mà phủ quyết cái đó đi, chứ không thì ta cứ nói là kỷ cương không được thực hiện như ta đây cũng không thực hiện thì tôi thấy như vậy, rồi thời kỳ á là nói giảm, chứ còn bảo là nó có liên quan lạm phát, những người nhận lương, những người mà ăn lương ta không có tính nữa, không biết tính cái chỗ ấy nhưng mà có một cái là bây giờ 1 kg gạo là 2.000-2.500 (xin đồng chí nói gọn gọn cho) nếu mà đưa cho người ta chỉ có 1.000 thì người

Bản sao
TTLTQG III

ta không đưa người ta không cho cân gạo đó, thì người ta không hiểu cho nên rằng thì 2.500 thì phải trả cho người ta có tiền để mà mua 2.500 có thế thôi, thế và muốn ta muốn giải thích thì phải giải thích phải có cái đó thì mới xong, chứ nếu không thì không giải thích nổi đâu. Xin hết.

Đồng chí Đặng Phúc Tựu - Hà Nam Ninh.

Tôi có hai ý kiến nhỏ như thế này:

Thứ nhất là về cái khối sản xuất ấy mà, trong nhiều năm trước các đồng chí trả lương cho người sản xuất như ở các xí nghiệp ý là các đồng chí theo xếp lại xí nghiệp. Nhưng mà trong 4 năm nay thì cái tình hình xếp loại xí nghiệp nó không còn như cũ nữa, tôi không dám nói các xí nghiệp trung ương như ở địa phương ý từ loại 2 trở xuống, loại 3, loại 4 là nó bất hợp lý vô cùng nhưng mà cái bậc lương là vẫn chênh lệch thì tôi hỏi đồng chí Bộ trưởng xem là đồng chí có định điều chỉnh gì trong cái việc xếp loại xí nghiệp trong cái cơ chế thị trường này không? Đấy là điểm thứ nhất và hiện nay thì thấy rằng là hết sức bất hợp lý đối với các xí nghiệp. Bởi vì có thể các đồng chí 300-400 công nhân trước xếp loại 2 nhưng mà vì giờ công ăn việc làm không có, các đồng chí chỉ đảm bảo được khoảng 100 hay 200 thôi. Trong khi đó xí nghiệp loại 3, loại 4 người ta cũng đảm bảo được cái loại 200, hay 100. Nhưng mà lương bổng thì xếp khác nhau rất nhiều thì tôi tôi thấy chỗ đó là đề nghị đồng chí Bộ trưởng cho ý kiến.

Cái thứ 2 nữa là: Vừa qua các đồng chí cho cái hành chính sự nghiệp chỉ là cho vượt khung tức là xếp vào lương chuyên viên. Nhưng mà ở sản xuất thì các đồng chí vẫn cứ để cộng 5%. Thì cái này tôi nghĩ là nó đưa giữa sản xuất với cái hành chính sự nghiệp là nó mâu thuẫn nhau mà các đồng chí giám đốc xí nghiệp, các đồng chí phản đối rất là mãnh liệt. Bởi vì trình độ thì cũng không kém cũng kỹ sư, cũng mọi sự như ở trên Sở thì là lương chuyên viên hành chính sự nghiệp là lương chuyên viên, còn sản xuất thì cứ cộng 5% cộng 6%, v.v... Mà người ta cứ coi là cộng 5% cộng 6% là phụ cấp chứ không phải là lên lương, mặc dầu là sau này thì khi mà về hưu thì có điều chỉnh như cái này là nó rất là bất hợp lý. Thì tôi đề nghị các đồng chí xem là về cái phần này, ý kiến các đồng chí giải thích như thế nào? Mà lại hành chính sự nghiệp thì

Bản sao
TTLTQG III

vượt khung thì vượt khung cho chuyển vào lương chuyên viên, còn sản xuất thì lại cộng 5%, cộng 6%. Xin hết.

Đồng chí Nguyễn Nam Sơn -Thanh Hóa, đề nghị đồng chí hỏi gọn.

Tôi xin phép hỏi về cái vấn đề bù giá đối với cán bộ công nhân viên chức công tác ở miền núi, nhất là đối với những các cái vùng rẻo cao, hẻo lánh. Chúng tôi thấy trong cái lúc mà giá cả trung bình ở dưới vùng, ở dưới miền xuôi nhất là giá lương thực thì trong cái lúc mà ở dưới miền xuôi thì lương thực từ 19.000 đến 20.000 một yến. Thì trong lúc chúng tôi công tác đã ở những các cái vùng miền núi khó khăn, gian khổ, vất vả. Thế nhưng mà phải chịu ăn một cái giá lương thực 28.000 đến 30.000 một yến gạo mà qua mấy năm nay thì chúng tôi cũng đã đề xuất rất nhiều. Thì đề nghị Hội đồng Bộ trưởng nên có những cái hướng giải quyết như thế nào? Đó là cái thứ nhất.

Cái thứ 2. Vấn đề dầu, thì đối với vấn đề dầu bù giá thì nói chung là tất cả theo cái chủ trương là bù giá điện, giá dầu nhưng thực tế ở chúng tôi công tác ở miền núi thì cái dầu thì cái thứ nhất đã cùng cấp không đủ cho nên là cái cán bộ cũng như là ngay ở cái số cán bộ cũng là từ huyện cho đeesn là các cơ, ở cơ sở đó thì người ta đều phát biểu ấy là ban ngày thì là làm việc nhưng mà tối là vào hang. Nhưng mà dầu thì là không có các cái chế độ mà bù giá thì cũng không có nhưng mà chúng tôi cái này chúng tôi cũng đã đề nghị rất là nhiều nhưng mà cũng không được cái giải quyết đối với cán bộ công nhân ở miền miền núi, thì chúng tôi đề nghị là nên có một cái công bằng xã hội giữa các cái cán bộ miền xuôi cũng như là cán bộ miền núi chứ làm như thế này thì chúng tôi thấy là là anh em cán bộ công tác ở miền núi là người ta không yên tâm để mà công công tác. Cái thứ nhất là ddã khổ về cái khí hậu thời tiết, rồi đi lại vất vả, (chuông) cái thứ 2 là cái cái chịu đựng về cái dịch sốt như thế. Nhưng mà chúng tôi thấy là cái sự quan tâm của Nhà nước chưa quan tâm hết những cái chính sách đối với cán bộ công nhân nhà nước cho nên đề nghị với Hội đồng Bộ trưởng nên nghiên cứu và nên trả lời để giải quyết cái vấn đề phụ cấp cái trượt giá về lương thực và cái bù giá dầu cho cán bộ công nhân viên nhà nước. Vì trong cái lúc đó lương chúng tôi (chuông) thì có 4 có trên 35.000 mà mua gạo mất trên 50.000 ăn một tháng rồi thì lấy tiền đâu để mà mà sống, để mà công tác thì chúng tôi đề nghị là.

Bản sao
TTLTQG III

Tôi xin phép nhắc lại là các đồng chí hỏi rất gọn chứ không kết hợp phát biểu ý kiến thì thì sẽ rất dài. Mời đồng chí Lư Giang -Hà Tây.

Điểm thứ nhất tôi xin thống nhất hỏi cái là quy định trước đây là 45 cân thì tại sao không thực hiện? Hội đồng Bộ trưởng sao không thực hiện? Lý do?

Thứ 2. Là cái mức mới mà có nói đồng chí Bộ trưởng nói rằng là là sẽ phấn đấu 45 cân nhưng mà mức tối thiểu là 90.000 thì 90.000 là chưa được 45 cân vì giá gạo bây giờ là 2.500- 2.700 cơ, hôm nay thì 2.600 rồi. Thế thì như thế là phải lấy mức gạo thì không phải là 95 cân mà chúng tôi sát tính thì là 1.000 à 112.500 đồng thì mới đạt cái mức đó. Đó là cái điểm thứ hai.

Cái điểm thứ 3. Là cái biện pháp thì tôi thấy là với 300 tỷ thì là lớn thật, nhưng mà cái này định hỏi đồng chí Bộ trưởng Bộ Tài chính, nhưng mà bây giờ phải bảo đảm cái thu như thế nào? Mà trong cái thất thu đấy và cái tham ô, cái những cái tham ô mà chúng ta tính cái số lượng vừa qua đấy thì hàng nghìn tỷ cơ mà. Thế bây giờ lấy cái số đó mà mà đưa vào cái cái giải quyết cái này có được không? Mà có khả năng lấy được không? Thế thế rồi mà thực hiện thì thực hiện từ mùng 1 tháng giêng là cải tiến và đến tháng 6 tới thì phải thực hiện hoàn chỉnh cái cái phương án lương là cái bước đi là như thế chứ không phải bước đi là 2-3 năm thì cuộc sống khó chịu đựng.

Cái việc thứ tư. Là là cái chế độ mà gọi là giải quyết cho trước 85 ấy thì hiện nay chúng tôi thấy nhiều cử tri nói rằng là là phải giải quyết trước cái 176 của của Hội đồng Bộ trưởng vì trước trước 176 cơ tức là cái 176 là được trợ cấp những người chuyển ra ngoài biên chế thì được trợ cấp bao nhiêu đó, nhưng mà trước 176 thì tính toán nó chưa được như 176. Tất nhiên cái 176 là cũng chưa được hoàn hảo. Thế thì đấy là mấy cái việc xin hỏi thêm.

Đồng chí Hồng Phiếu -Thừa Thiên Huế.

Ý Chủ tịch Hội đồng Chủ tịch Bộ Thương binh à Bộ trưởng Bộ Thương binh-Lao động là không biết là đồng chí cũng có cái hướng gì cho cái lương của cán bộ định suất phường xã không? Vì cái vấn đề này là bao nhiêu kỳ họp chúng ta cũng nói đến, nhưng mà đến nay thì tôi chưa thấy có hướng gì?

Bản sao
TTLTQG III

Tham luận của và Võ Thị Hồng Phiếu đại biểu Thừa Thiên Huế về kinh tế xã hội và ngân sách Nhà nước tại phiên họp ngày 18.12.1991

(Tiếp từ: nhiều năm và tay nghề hết)

... Cũng phát triển rất là nhiều năm và tay nghề của thợ Việt Nam cũng rất là cao nhưng tình trạng may dối ở các nơi khác và thiếu cái kiểm tra là hiện nay cái áo giáo ở thị trường đưa ra thị trường thế giới là làm dối. Ví dụ như là cái áo gió mà dùng cái săm xe đẹp để thay cái chun cao su làm để nạp cái cạp áo và giấy vệ sinh thì làm từ mền bông để lót thì tôi thấy đó là một vấn đề mà dẫn đến cái chất lượng xuất khẩu của hàng Việt Nam rất là kém. Vả lại, cơ chế kiểm tra nghiệm thu chất lượng sản phẩm không chặt chẽ còn tùy tiện, các ngành chưa phối hợp đồng bộ nên đã có một số đơn vị mua hàng kém phẩm để xuất làm cho một số nước ham hẽ tham muốn nhập hàng của Việt Nam. Hiện nay ý là trong ngành Dệt thì là những cái mặt hàng ví dụ thảm loại B hoặc là mặt hàng may loại B về C. Thì những cái công ty kinh doanh tổng hợp mà xin được Kô-ta xuất khẩu thì họ lại mua cái loại B đó để họ xuất ra nước ngoài. Thì làm như vậy là hàng của nước ngoài, hàng của Việt Nam tại các nước thì bị kém, bị giảm giá trị.

Những tồn tại trên đây đã góp phần làm ảnh hưởng về nhiều mặt đến sự tồn tại và phát triển của ngành Dệt và thất thu cho ngân sách nhà nước một khối rất là lớn. Hàng vạn lao động sẽ không có việc làm đồng thời làm giảm uy tín của nền kinh tế nước ta trên thị trường thế giới. Để khắc phục tình hình trên tôi xin kiến nghị mấy điểm cụ thể như sau:

Thứ nhất là Hội đồng Bộ trưởng phải giao trách nhiệm cho Bộ Thương mại, Bộ quản lý chuyên ngành, Bộ Ngoại giao phải phối hợp đồng bộ. Các hoạt động về đối ngoại để tìm kiếm thị trường tiêu thụ ở ngoài nước mà trách nhiệm nặng nề là của Bộ Thương mại, vì Bộ Thương mại là chức năng quản lý nhà nước toàn bộ lĩnh vực xuất nhập khẩu, nắm bắt thông tin thị trường, phân bổ Kô-ta nhằm thúc đẩy sản xuất trong nước phát triển, tạo điều kiện giải quyết ngày càng nhiều việc làm. Đây vốn là vấn đề bức bách của đất nước mà cần phải tháo gỡ.

Bản sao
TTLTQG III

Vấn đề thứ hai, Hội đồng Bộ trưởng tạo điều kiện để ngành Dệt của đủ số ngoại tệ sau khi đã cân đối, để nhập nguyên vật liệu cho sản xuất phục vụ tiêu dùng trong nước và xuất khẩu, một phần để đổi mới thiết bị và công nghệ, định ra cơ chế quản lý chất lượng hàng xuất khẩu một cách nghiêm ngặt để nâng cao chất lượng sản phẩm, làm cho hàng hóa của ta không những đủ sức cạnh tranh với hàng ngoài trên thị trường nội địa mà còn có sức hấp dẫn với khách nước ngoài.

Về thứ ba, đổi mới cơ chế quản lý xuất nhập khẩu đối với ngành Dệt theo hướng phát huy quyền độc lập tự chủ của các doanh nghiệp, nhưng đảm bảo không để xảy ra cạnh tranh tuỳ tiện giữa các chủ hàng Việt Nam trên thị trường thế giới, làm thiệt hại đến lợi ích chung của cả đất nước. Cần nghiên cứu tổ chức lại hệ thống xuất nhập khẩu của ngành Dệt, không nên để hơn 100 cơ sở xuất nhập khẩu. Cần tách hẳn chức năng quản lý nhà nước với quản lý sản xuất kinh doanh. Các Bộ chủ quản không nên duy trì kinh doanh quyền quản lý trực tiếp một số doanh nghiệp như hiện nay Bộ Thương mại có 45 công ty trực tiếp trực thuộc Bộ thì tôi thiết nghĩ là Việt Nam của chúng ta thì thường là khi nào trong nhà xong mới ra đến ngoài. Cho nên tôi thiết nghĩ là Bộ Thương mại nếu mà đảm bảo cho 45 cái công ty trực thuộc của Bộ Thương mại để có hàng, có cái khách hàng và có Kô-ta để xuất khẩu thì những cái công ty ngoài thì cũng khó mà được và các địa phương khác thì cũng khó mà có được cái Kô-ta để mà xuất khẩu. Và tôi cũng thấy là có một cái thông tin này tôi đưa lên nếu mà có cái gì đó thì các đồng chí, các đồng chí có thông tin lại để cho chính xác là như Bộ Thương mại đấy, vừa rồi là phân chỉ tiêu xuất khẩu là tôi thấy là nếu mà nói thì là trong cái ngành vải vải sợi may mặc thì là thì thì là cái cái Liên hiệp Xuất nhập khẩu hàng dệt là phải hơn là cái các công ty của Bộ Thương mại. Nhưng đây là phân bổ là quý III năm 1991 là ngành Dệt thì được phân bổ 2,5 triệu đô la hàng may mặc. Nhưng mà các đơn vị trực thuộc của Bộ Thương mại thì được phân bổ 3,8 triệu đô la. Như vậy là không đảm bảo cho cái ngành Dệt phát triển được. Tôi nghĩ rằng nếu khắc phục được những vướng mắc tồn tại trên đây sẽ làm cho ngành Dệt nói riêng và các ngành khác nói chung trong lĩnh vực xuất khẩu phát triển tạo điều kiện cho sản xuất ổn định và phát triển, đóng góp phần đáng kể vào việc giải quyết việc làm và tăng thu nhập cho ngân sách nhà nước và vấn đề đó là về ngân sách tôi tham gia như vậy và

Bản sao
TTLTQG III

vấn đề tiền tệ thì tôi cũng xin tham gia thêm; là vừa rồi có Nghị quyết của Hội đồng Bộ trưởng là ngành Ngân hàng chuyển qua, chuyển sang hạch toán kinh doanh xã hội chủ nghĩa và có cái lãi suất dương, nhưng mà trong thời điểm tôi nhất trí hoàn toàn về vấn đề đó nhưng mà thực hiện theo thời điểm như vậy là chưa phù hợp. Chúng tôi nghĩ nếu mà tất cả các đồng chí đại biểu ở đây mà là những cái đơn vị sản xuất kinh doanh thì khi mà Quyết định, Chỉ thị ra là cái ngày chúng tôi đi đi họp về cái vấn đề này á thì là cuối tháng 11, gần cuối tháng 11 thì là thi hành từ ngày 15 tháng 11 thì tôi nói nếu mà những cái đơn vị sản xuất kinh doanh là đang vận chuyển hàng trên đường thì trong lúc đó đã khi các giám đốc mà tính toán vào giá thành rồi thì là chỉ có là 2,7% chẳng hạn. Nhưng mà đến khi mà đột biến nên 3,3% thì cái giá mà đang đi trên đường thì lại chưa tính vào giá thành thì cái khoản lỗ đó thì ngân hàng phải chấp nhận chịu cho các cái đơn vị đó không? Chứ còn tôi rất là tán thành với cái vấn đề này là phải lãi suất dương chứ nếu ngân hàng không lãi suất dương và cứ phải bù lỗ ngân sách phải bù lỗ cho tín dụng mãi thì cũng không dược mà phải có cái lãi suất dương thì khuyến khích ngành Ngân hàng phải năng động sáng tạo và các cái đơn vị sản xuất kinh doanh cũng phải là vươn mình lên để đáp ứng lại với cái lãi suất đó. Thì tôi nhưng mà trong thời điểm thi hành là tôi chưa nhất trí với ngân hàng trong cái cái điều mà ở trong cái khi mà đưa ra Quyết định rồi là phải thực hiện coi như là truy thu lại thì tôi thấy là không được, và nếu mà thực hiện là qua năm 1992 chúng ta thực hiện vì còn có một tháng rưỡi nữa thôi mà những tháng cuối năm này, những tháng đang là phải vội vã mà chạy theo để cho cho đạt được doanh số trong 1 năm, nhưng mà nếu mà ngành Ngân hàng mà truy thu về như vậy thì chúng tôi thấy cũng không không đáp ứng. Cuối cùng tôi xin cám ơn Quốc hội.

Mời đồng chí Lê Văn Hoan phát biểu, đồng chí Nguyễn Bá Cự - Hà Bắc chuẩn bị.